

כחב שבאמצע כתיבת השם לא יפסיק להעביר הקולטום על אות אחר. אין לכתוב שם באגדה וכן אלקים רק בר' או בק' במקום ה' שלא יבא לידי בויז, ואפילו שלום יש נוהרין שלא לגמרו רק שלו' בנקודה על הו', שלחן ערוך סוף סימן רע"ו בשם מהרי"ל. ומפני זה רגילין העולם לכתוב במנין חשבונם ס"ו ולא י"ה. גם יש נוהרין שלא לכתוב כלל אותיות השם בהצירוף הן בתחלת השם או באמצע או בסוף השם הן יור"ם או הה"ם כגון יהורא או יהושע וכן בסוף השמות אלי' ישעי' וכיוצא כותבין א' במקום ה' או אין גוסרין השם כלל וכן בשמותיהם כגון יהניש רק יאהנש או יחנש או יאנש וכיוצא, ואנב זה אמרתי להודיע ששם זה של יוהנש שהוא יום חנם שלהם הנקרא יהנש סאנ ולכן הענבים הקטנים האדומים שנגמר גדוליהם קרוב ליום חנם הנ"ל יהנש טרובין המרקקים נהגו לכנותן חמוז טרובין כרי שלא לזכור השם בהצירוף.

פרק נידול בנים.

חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו, היינו שמחויב האדם להרגיל ילדיו בעולם קטנים לעבודת הכורא ולכל מדה טובה ואל ירגילם מפני נענועיו אליהם בדרך שרירות לבם בקטנותם בדרך העולם שכשהקטן מכה ומקלל ומחרף אבותיו ושאר אנשים חשובים חושבים האבות מעשים ההמה לחריפות ושוחקים עליו ומלמדו אותו לעשות יותר כזה וכו', ולא כן הדבר יען ההרגל על כל דבר שלטון ואם הנער יחנך עצמו על פי דרכים האלו מנעוריו גם כי יזקין לא יסור ממנו רק יטיל אימה עליהם בעור שהם קטני קטנים על כל דבר ודבר למען יהיו סרים למשמעתו כשיגדלו. אכן אל יטיל עליהם אימה יתירה ביותר ובפרט לקטנים שהמה רכי לכב ביותר יש לחוש שאם יכבד עולו עליהם בקושי יכרח אנה ואנה ואפשר שיעשה חס ושלום מעשה לאכזר עצמו לרעת. ולזה צריך רעת וחכונה יתירה איכבה ינהג בהם, וישפוט כל אדם בעצמו סבע ילדיו מה הוא ועל אופן טבעם יחנהג עמהם לייסרם בדברים ובשופטים רהיניו שבס המוסר שלא יהיה ראנה לדברים הרעים הנ"ל. כתב בס"ה סימן תחקכ"א ילד קטן שאינו מבין על מה מכין אותו אם הוא יושב אצל אביו וספרים לפניו והקטן כורע להשחין או לעשות צרכיו אל ינער בו כי לא ירע להבין שבשביל הספרים מנעו ויעצור עצמו משום פחדו ויבא לידי סכנה אלא יכסה הספרים ואחר כך יקח עפר ויכבד, ואם השחין ישפוך מים עליהם. אפילו אופן המוסר תראוי להם אל יהיה בחמירות שמפני הרגלים אל ישניחו כלל, גם יש לחוש שעל ידי שתמיד חמה שפוכה עליהם יבעטו בו ושימו רברי מוסריו ככלב חמנב שכן דרך העולם באמת. וענין זה שייך אפילו במוסריו על גדולים בנות בניו ובני ביתו ובאיש נכבד לבני עירו שכולם אל ירבה תוכחותיו בחמירות רק לעתים כפי היותר צריך שעל ידי כן דבריו נשמעים יותר טאלו יהיו דבריו רק רע כל היום וחמיר ששם מנאץ. אמרו